

“मीठे बच्चे- शान्तिधाम पावन आत्माहरूको घर हो, त्यस घरमा जानको लागि सम्पूर्ण पावन बन ।”

प्रश्न:- बाबा सबै बच्चाहरूलाई कुनचाहिँ ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू, तिमीले मलाई याद गर्नु भने म ग्यारेन्टी गर्छु- सजाय नखाइ तिमी मेरो घरमा जानेछौ । तिमी एक बाबासँग दिल लगाऊ, यस पुरानो दुनियाँलाई देखेर पनि नदेख, यस दुनियाँमा रहेर पनि पवित्र बनेर देखायौ भने बाबा तिमीलाई विश्वको बादशाही अवश्य दिनुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूसँग रूहानी बाबा सोधिरहनुभएको छ, यो त बच्चाहरूले जान्दछन् बाबा आउनुभएको छ, हामी बच्चाहरूलाई आफ्नो घर लैजानको लागि, अब घर जाने दिल हुन्छ ? त्यो हो सबै आत्माहरूको घर । यहाँ सबै जीव आत्माहरूको घर एक छैन । यो त जान्दछौ- बाबा आउनुभएको छ । हामीलाई घर अर्थात् शान्तिधाम लैजानुहोस् भनेर बाबालाई निमन्त्रणमा बोलाइएको हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो दिलसँग सोध- हे आत्माहरू, तिमी पतित कसरी जान सक्छौ ? पावन त अवश्य बन्नु छ । अब घर जानु छ अरु त केही कुरा भन्नुहुन्न । भक्ति मार्गमा तिमीले यति धेरै समय पुरुषार्थ गरेका छौ, के को लागि । मुक्तिको लागि । त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ- घर जाने विचार छ ? बच्चाहरू भन्दछन्- बाबा यसको लागि नै त यति भक्ति गरेका हौ । यो पनि जान्दछौ- जति पनि जीव आत्माहरू छन्, सबैलाई लैजानु छ । तर पवित्र बनेर घर जानु छ फेरि पवित्र आत्माहरू नै पहिला-पहिला आउँछन् । अपवित्र आत्माहरू त घरमा रहन सक्दैनन् । अहिले जति पनि करोडौँ आत्माहरू छन्, सबैलाई घर अवश्य जानु छ । त्यस घरलाई शान्तिधाम वा वानप्रस्थ भनिन्छ । हामी आत्माहरूलाई पावन बनेर पावन शान्तिधाम जानु छ । कति सहज कुरा छ । त्यो हो आत्माहरूको पावन शान्तिधाम । अनि त्यो हो जीव आत्माहरूको पावन सुखधाम । यो हो पतित दुःखधाम जीव आत्माहरूको । यसमा अल्मलिनुपर्ने त कुरै छैन । शान्तिधाम जहाँ सबै पवित्र आत्माहरू निवास गर्छन् । त्यो हो आत्माहरूको पवित्र दुनियाँ- निर्विकारी, निराकारी दुनियाँ । यो पुरानो दुनियाँ हो सबै जीव आत्माहरूको । सबै पतित छन् । अब बाबा आउनुभएको छ आत्माहरूलाई पावन बनाएर पावन दुनियाँ शान्तिधाममा लैजान । फेरि जसले राजयोग सिक्छन् उनीहरू नै पावन सुखधाममा आउनेछन् । यो त धेरै सहज छ, यसमा कुनै पनि कुराको विचार गर्नु छैन । बुद्धिले बुझ्नु छ । हामी आत्माहरूको बाबा आउनुभएको छ, हामीलाई पावन शान्तिधाम लैजान । वहाँ जाने मार्ग जुन हामीले भुलिसकेका थियौ, त्यो अब बाबाले बताउनुभएको छ । कल्प-कल्प म यसरी नै आएर भन्दछु- हे बच्चाहरू, म शिवबाबालाई याद गर । सर्वको सद्गति दाता एक सतगुरु हुनुहुन्छ । उहाँ नै आएर बच्चाहरूलाई पैगाम (सन्देश) अथवा श्रीमत दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू अब तिमीले के गर्नु छ ? आधाकल्प तिमीले धेरै भक्ति गरेका छौ, दुःख उठाएका छौ । खर्च गर्दा-गर्दा कंगाल बनेका छौ । आत्मा पनि सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेको छ । यो थोरै कुरा नै बुझ्नुपर्ने छ । अब घर जानु छ वा छैन ? हो बाबा, अवश्य जानु छ । त्यो हाम्रो स्वीट साइलेन्स होम हो । यो पनि जान्दछौ- अहिले हामी पतित छौ त्यसैले जान सक्दैनौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिन्छ । कल्प-कल्प यही पैगाम (सन्देश) दिन्छु । आफूलाई आत्मा सम्झ, यो देह त खलास हुनु छ । बाँकी आत्माहरूलाई फर्केर जानु छ । त्यसलाई भनिन्छ निराकारी दुनियाँ । सबै निराकारी आत्माहरू वहाँ रहन्छन् । त्यो घर हो आत्माहरूको । निराकार बाबा पनि त्यहाँ रहनुहुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ सबैभन्दा पछाडिमा किनकि फेरि सबैलाई फर्काएर लैजानु छ । एउटा पनि पतित आत्मा रहँदैन, यसमा कुनै अलमलमा पर्ने वा कठिनाइको कुरा छैन । गायन पनि गर्छन्- हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाई साथमा लैजानुहोस् । सबैको पिता हुनुहुन्छ नि । फेरि जब हामी नयाँ दुनियाँमा पार्ट बजाउन आउँछौ भने धेरै कम रहन्छन् । बाँकी यति धेरै करोडौँ आत्माहरू कहाँ गएर रहन्छन् ? यो पनि जान्दछौ- सत्ययुगमा थोरै जीव आत्माहरू थिए, सानो वृक्ष थियो फेरि वृद्धि हुँदै गयो । वृक्षमा अनेक धर्महरूको विविधता (भेराइटी) छ । यसलाई नै कल्पवृक्ष भनिन्छ । केही पनि यदि बुझ्ने भने सोध्न सक्छौ । कतिपयले भन्छन्- बाबा, हामी कल्पको आयु ५ हजार वर्ष कसरी मानौ ? हेर, बाबा त सत्य नै सुनाउनुहुन्छ । चक्रको हिसाब पनि बताउनुभएको छ ।

यस कल्पको संगममा नै बाबा आउनुभएर दैवी राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ, जुन अहिले छैन । सत्ययुगमा फेरि एक दैवी राजधानी हुनेछ । यस समय तिमीलाई रचयिता र रचनाको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ-

म कल्प-कल्प, कल्पको संगमयुगमा आउँछु । नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्छु । पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ । ड्रामा प्लान अनुसार, नयाँबाट पुरानो, पुरानोबाट नयाँ बन्छ । यसको ४ भाग पनि पूरा छ जसलाई स्वस्तिका पनि भनिन्छ तर केही पनि बुझ्दैनन् । भक्तिमार्गमा त गुडियाको खेल खेलिरहन्छन् । अथाह चित्र छ, तिहारमा (दीपमाला) विशेष दुकान खोल्छन्, अनेकानेक चित्र छन् । अहिले तिमीले बुझेका छौ— एक शिवबाबा अनि हामी बच्चाहरू छौ । फेरि यहाँ आयौ भने लक्ष्मी-नारायणको राज्य, फेरि राम-सीताको राज्य, फेरि पछाडिमा अरू-अरू धर्म आउँछन्, जससँग तिमी बच्चाहरूको सम्बन्ध (कनेक्शन) नै छैन । उनीहरू आ-आफ्नो समयमा आउँछन् फेरि सबैलाई फर्केर जानु छ । तिमी बच्चाहरूलाई पनि अब घर जानु छ । यो सारा दुनियाँ विनाश हुनु छ । अब यसमा के रहनु छ र । यस दुनियाँसँग दिल नै लाग्दैन । दिल लगाउनु छ एक माशुकसँग, उहाँ भन्नुहुन्छ— म एकसँग दिल लगायौ भने पावन बन्दछौ । अब धेरै गयो थोरै रहेको छ, समय (टाइम) बित्दै गइरहेको छ । योगमा रहेका छैनन् भने फेरि अन्तमा उनीहरू धेरै पश्चात्ताप गर्नेछन्, सजाय खानेछन्, पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । यो पनि तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ— आफ्नो घर छोडेको हामीले कति समय भयो । घर जानको लागि नै त मेहनत गर्छन् नि । बाबा पनि घरमा नै मिल्नुहुनेछ । सत्ययुगमा त मिल्नुहुन्न । मुक्तिधाममा जानको लागि मनुष्यहरू कति मेहनत गर्छन् । त्यसलाई भनिन्छ भक्तिमार्ग । अब भक्तिमार्ग खलास (खत्तम) हुनु छ, ड्रामा अनुसार । अब म तिमीलाई घर लैजानको लागि आएको छु । अवश्य लैजानेछु । जति जो पावन बन्देछन् उति उच्च पद पाउनेछन् । यसमा अलमलिने कुरै छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरूले मलाई याद गर, म ग्यारेन्टी (ठोक्नुवा) गर्छु— तिमीहरूले सजाय नखाइकन घर जानेछौ । यादले तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ । यदि याद गरेनौ भने सजाय खानुपर्नेछ, पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । हरेक ५ हजार वर्षपछि म यहीं आएर सम्झाउँछु । म अनेकानेक पटक आएको छु तिमीलाई फर्काएर लैजान । तिमी बच्चाहरूले नै हार-जितको पार्ट बजाउँछौ, फेरि म आउँछु लैजान । यो हो पतित दुनियाँ, यसैले गायन पनि छ पतित-पावन आउनुहोस्, हामी विकारी पतित छौ, आएर निर्विकारी पावन बनाउनुहोस् । यो हो विकारी दुनियाँ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ । जो पछाडि आउँछन् उनीहरू सजाय खाएर जान्छन्, त्यसैले फेरि आउँछन् पनि यस्तो दुनियाँमा जहाँ दुई कला कम हुन जान्छ । उनीहरूलाई सम्पूर्ण पवित्र भनिदैन त्यसैले अब पुरुषार्थ पनि पूरा गर्नुपर्छ । यस्तो नहोस् कि पद कम हुन जाओस् । ठिक छ, रावणराज्य त हुँदैन तर पद त नम्बरवार छ नि । आत्मामा खाद (मयल) परेपछि फेरि उसलाई शरीर पनि त्यस्तै मिल्नेछ । आत्मा सतोप्रधानबाट सतो (गोल्डन एज्डबाट सिल्वर एज्ड) बन्छ । चाँदीको खाद आत्मामा पर्छ फेरि दिन-प्रतिदिन धेरै छी-छी खाद पर्छ मुलम्माको । बाबा धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । कसैले बुझेनौ भने हात उठाऊ । जसले ८४ जन्मको चक्र लगाएका छन्, उनीहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यिनको ८४ जन्मको अन्तमा म आएर प्रवेश गर्छु । यिनलाई नै फेरि पहिलो नम्बरमा आउनु छ । जो प्रथम थिए, उनै अन्तिममा छन् । उनलाई नै पहिलो नम्बरमा जानु छ, जो धेरै जन्मको अन्तमा पतित बनेका छन्, म पतित-पावन उनैको शरीरमा आउँछु, उनलाई पावन बनाउँछु । कति स्पष्ट (क्लीयर) गरेर सम्झाउँछु ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो पाप भस्म हुनेछ । गीताको ज्ञान त तिमीले धेरै सुन्यौ र सुनायौ तर त्यसले पनि तिमीले सद्गति पाएनौ । धेरै संन्यासीहरूले तिमीलाई मीठो-मीठो आवाजले शास्त्र सुनाए, जुन आवाजलाई सुनेर ठूला-ठूला मानिसहरू गएर जम्मा हुन्छन् । कनरस हो नि । भक्तिमार्ग हो नै कनरस । यसमा त आत्माले बाबालाई याद गर्नु छ । भक्तिमार्ग अब पूरा हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान दिन आएको छु, जुन कसैले बुझ्दैनन् । म नै ज्ञानको सागर हुँ । ज्ञान भनिन्छ नलेजलाई । तिमीलाई सबै थोक पठाउनुहुन्छ । ८४ को चक्र पनि सम्झाउनुहुन्छ, तिमीमा सारा ज्ञान (नलेज) छ । स्थूलवतनदेखि सूक्ष्मवतन पार गरेर फेरि मूलवतनमा जान्छौ । पहिला-पहिला हुन्छ लक्ष्मी-नारायणको राज्य (डिनायस्टी) । वहाँ विकारी बच्चाहरू हुँदैनन्, रावणराज्य नै हुँदैन । योगबलले सबै थोक हुन्छ, तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ— अब बच्चा बनेर गर्भ महलमा जानु छ । खुशीले जान्छन् । यहाँ त मनुष्यहरू कति रुन-कराउने गर्छन् । यहाँ त गर्भ जेलमा जान्छन् नि । वहाँ रुने-कराउने कुरै छैन । शरीर त बदल्नु अवश्य छ । जसरी सर्पको उदाहरण छ, यसमा अलमलिनुपर्ने कुरै छैन । धेरै सोध्नु पनि पर्दैन । एकदम पावन बन्दे पुरुषार्थमा लाग्नुपर्छ । बाबालाई याद गर्न

कठिन हुन्छ र ! बाबाको सामुन्ने बसेका छौ नि । म तिम्रो पिता तिम्रीलाई सुखको वर्सा दिन्छु । तिम्री यो एक अन्तिम जन्म यादमा रहन सक्दैनौ ! यहाँ राम्रोसँग बुझ्छन् पनि, फेरि घरमा गएर स्त्री आदिको अनुहार देखे भने मायाले खाइदिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— कसैमा पनि ममत्व नराख । त्यो त सबै थोक खत्तम हुनु नै छ । याद त एक बाबालाई नै गर्नु छ । हिँड्दा डुल्दा बाबा र आफ्नो राजधानीलाई याद गर । दैवीगुण पनि धारण गर्नु छ । सत्ययुगमा यी मासु आदि गन्दा (फोहोरी) चीजहरू हुँदै हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— विकारहरूलाई पनि छोडिदेऊ । म तिम्रीलाई विश्वको बादशाही दिन्छु, कति आमदानी हुन्छ, भने किन पवित्र रहदैनौ । केवल एक जन्म पवित्र रहनाले कति धेरै आम्दानी हुन जान्छ । ठीक छ, सँगै बस, ज्ञान तरवार बीचमा होस् । पवित्र रहेर देखायौ भने सबै भन्दा उच्च पद पाउनेछौ किनकि बाल ब्रह्मचारी ठहरियौ । फेरि ज्ञान (नलेज) पनि चाहिन्छ । अरूलाई आफू समान बनाउनु छ । संन्यासीहरूलाई देखाउनु छ— कसरी हामी सँगै रहेर पनि पवित्र रहन्छौ । तब बुझ्नेछन् यिनीहरूमा त धेरै ताकत छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यस एक जन्ममा पवित्र रहनाले २१ जन्म तिम्री विश्वको मालिक बन्नेछौ । कति ठूलो पुरस्कार (प्राइज) मिल्छ, त्यसैले किन पवित्र रहेर नदेखाउने ? समय बाँकी थोरै छ । आवाज पनि फैलिदै रहनेछ, अखबारमा पनि आउनेछ । पूर्व अभ्यास (रिहर्सल) त देखेका छौ नि । एउटा एटम बमले के हाल भयो । अहिले सम्म हस्पिटलमा छन् । अबै यस्तो बम आदि बनाउँछन् जसले कुनै कष्ट हुँदैन, तुरुन्तै समाप्त । यो रिहर्सल भएर फेरि फाइनल हुनेछ । देख्नेछन्— तुरुन्तै मर्छन् वा मर्दैनन् ? फेरि अरू युक्ति रच्नेछन् । हस्पिटल आदि हुनेछैन । को बसेर सेवा गर्ने ? कोही ब्राह्मण आदि खुवाउनेवाला रहनेछैन । बम छोड्यो, खलास । भूकम्पमा (अर्थ क्वेक) सबै दबिनेछ । समय लाग्दैन । यहाँ धेरै मनुष्य छन् । सत्ययुगमा धेरै कम हुन्छन्, त्यसैले यति सबै कसरी विनाश हुनेछन् ! पछि गएर देख्नु छ, वहाँ त शुरूमा ९ लाख हुन्छन् ।

तिम्रीहरू फकिर पनि हो, साहेब (ईश्वर) पनि तिम्रीलाई प्यारो हुनुहुन्छ । अहिले सबैलाई छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झिएका छौ, यस्ता फकिरहरूलाई बाबा प्यारो लाग्छ । सत्ययुगमा धेरै सानो वृक्ष हुनेछ । कुरा त धेरै सम्झाउनुहुन्छ । जति पनि कलाकारहरू (एक्टर्स) छन्, सबै आत्माहरू अविनाशी छन्, आ-आफ्नो पार्ट बजाउन आउँछन् । कल्प-कल्प तिम्री नै आएर बाबाका विद्यार्थी बनेर पढ्छौ । जान्दछौ— बाबा हामीलाई पवित्र बनाएर साथमा लैजानुहुन्छ । बाबा पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिनुभएको छ, सबैलाई फर्काएर अवश्य लैजानुहुनेछ । त्यसैले नाम नै छ पाण्डव सेना । तिम्री पाण्डव के गरिरहेका छौ ? तिम्री बाबासँग राज्य भाग्य लिइरहेका छौ, हूबहू कल्प पहिला जस्तै, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको प्यारो बन्नको लागि सम्पूर्ण फकिर बन्नु छ । देहलाई पनि भुलेर स्वयम्लाई आत्मा सम्झिनु नै फकिर बन्नु हो । बाबासँग सबैभन्दा ठूलो पुरस्कार (प्राइज) लिनको लागि सम्पूर्ण पावन बनेर देखाउनु छ ।
- २) वापस घर जानु छ, त्यसैले पुरानो दुनियाँसँग दिल लगाउनु छैन । एक माशूकसँग नै दिल लगाउनु छ । बाबा र राजधानीलाई याद गर्नु छ ।

वरदानः— हरेक घडीलाई अन्तिम घडी सम्भेर सदा एवररेडी रहने वाला तीव्र पुरुषार्थी भव

आफ्नो अन्तिम घडीको कुनै भरोसा छैन, त्यसैले हरेक घडीलाई अन्तिम घडी सम्भदै एवररेडी रहने गर । एवररेडी अर्थात् तीव्र पुरुषार्थी । यस्तो नसोच— अबै विनाश हुनमा टाइम लाग्छ फेरि तयार भइहाल्नेछौ । होइन । हरेक घडी अन्तिम घडी हो, त्यसैले सदा निर्मोही, निर्विकल्प, निर्-व्यर्थ.. व्यर्थ पनि होइन, तब भनिन्छ एवररेडी । कुनै पनि कार्य बाँकी रहेको भए पनि आफ्नो स्थिति सदा उपराम होस्, जे हुन्छ त्यो राम्रो हुन्छ ।

स्लोगनः— आफ्नो हातमा कानून उठाउनु पनि क्रोधको अंश हो ।